

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר ואתה תצוה – ה'תשכ"ה

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ תרומה, בדרי"ח אדר, ה'תשע"א

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ואחת לבריאה

– ופרצת –

מאתיים וחמישים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הבעש"ט ז"ל

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ תרומה הבעל"ט, הננו מוציאים לאור — בפעם הראשונה — מאמר ד"ה ואתה תצוה את בני, שנאמר בהתוועדות ש"פ תצוה י"א אדר-ראשון ה'תשכ"ה, הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — כמה מכתבים (תדפיס מכרכי "אגרות-קודש — מילואים" מהשנים תרפ"ה-תשל"ה, שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ז"ך שבט, ה'תשע"א (ופרצת),
מאתיים וחמישים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הבעש"ט ז"ל
ברוקלין, נ.י.

©

Published and Copyright 2010 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610 • Fax. (206) 666-1770

E-mail: info@lahak.org • Internet: <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch, Inc.

5771 • 2011

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס
The PrintHouse
538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237
(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס
על ידי חיים שאול בן חנה
בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"
Tel. (718) 604-2610 Fax. (206) 666-1770

סדר ועימוד בתכנת „תג". הפצה בארצות-הברית: (718) 735-4585

בס"ד. ש"פ תצוה, ו"א אדר-ראשון, ה'תשכ"ה

(הנחה בלתי מוגה)

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד¹, וממשיך בפסוק שלאח"כ באוהל מועד גו' יערוך אותו אהרן מערב עד בוקר גו'. וידוע הדיוק בזה בדרושי רבותינו נשיאינו², דמאחר שהדלקת הנרות היא ע"י אהרן, למה הציווי הוא ויקחו אליך, דמשמע שיביאו השמן אל משה. וגם צריך להבין מה שבפסוק הראשון, גבי ויקחו אליך (אל משה), נאמר להעלות נר תמיד, ובפסוק השני, גבי אהרן, נאמר מערב עד בוקר.

(ב) ולהבין זה יש לבאר תחילה כללות הענין דשמן זית, דהנה, ע"פ המבואר בדרושי רבותינו נשיאינו (בתורה אור ובלקוטי תורה, ובארוכה יותר בהכתבים שלא נדפסו עדיין) יש בזה ב' אופנים³. אופן הא', שהשמן הוא נעלה יותר מהזית, כי, הזית מסתיר ומעלים על השמן שבתוכו, ולכן יש צורך בכתישת הזית כדי להוציא ממנו את השמן. וענינו בעבודה, שזית מורה על הגוף ונה"ב שמקליפת נוגה, שמעלימים ומסתירים על נפש האלקית (שמן) המלובשת בהם, ולכן צריך לכתשם כו' כדי שלא יעלימו על אור הנשמה, כמאמר הזהר⁴ גופא דלא סליק בי' נהורא דנשמתא מבטשין לי'. וזהו גם מה שהטעם הגשמי של הזית (שנמשך ומשתלשל מענינו הרוחני) הוא מר, וכמארוז"ל⁵ על הפסוק והנה עלה זית טרף בפי', אמרה יונה יהיו מזונותי מרורין כזית כו', שמרירות זו מורה על בחי' חשוכא ומרירו דסט"א. וזהו גם מה שהזית משכח תלמודו של ע' שנה⁶, והיינו, שההעלם וההסתור דזית הוא עד כדי כך שאף שלמד במשך כל ימי חייו, ימי שנותינו בהם שבעים שנה⁷, ולימודו הי' כדבעי (לא באופן דמגלה פנים בתורה שלא כהלכה ח"ו, שאז אין חסרון אם ישכח זאת), לשמה וכו', שלכן נקרא בתורה בשם "תלמוד" (תלמודו), הנה בכחו של הזית (העלם והסתור הגוף ונה"ב) להשכיח זאת,

(5) ח"ג קסח, א — הובא ונתבאר בתניא

רפכ"ט.

(6) עירובין יח, ב.

(7) נח ת, יא.

(8) הוריות יג, ב.

(9) תהלים צ, י.

(1) ריש פרשתנו (כו, כ).

(2) שם, כא.

(3) תו"א ריש פרשתנו (פא, א). הוספות

לתו"א סוף פרשתנו (קיא, ב). מאמרי אדה"ז

תקס"ז ע' סו. ועוד.

(4) בהבא לקמן — ראה גם לקו"ש ח"א

ע' 131 ואילך (ממאמר זה).

והרי השכחה היא מעולם הקליפות¹⁰. ולכן צ"ל כתישת הזית (שזהו"ע דכתית), שזהו"ע דאתכפיא סט"א, ע"י בירור הגוף ונה"ב כו', ועי"ז מתגלה השמן (שלא זו בלבד שאינו מר, אלא אדרבה, יש בו ענין המתיקות¹¹). שענינו בספירות הוא בחי' החכמה¹² (שלכן מחזיר תלמודו של ע' שנה⁸, וכיון שבכחו להחזיר תלמודו, הרי מובן שהוא למעלה ממנו, והיינו, לפי שענינו של השמן הוא לא רק בחי' חכמה הגלוי', אלא גם בחי' חכמה סתימאה¹³), שהו"ע הביטול לאלקות. ואופן הב'י¹⁴, שהזית הוא למעלה מהשמן [והיינו מצד פנימיות הענינים למעלה, דכיון שהזית הוא המקור שממנו בא השמן, ה"ה למעלה ממנו. ולהעיר ממ"ש הפרדס¹⁵ בענין יסוד ובנין, שמה שלמטה מקומו בתחתית, הנה למעלה הוא העליון, כמו היסוד, שלמטה הוא בתחתית הבנין, אבל למעלה הוא במדריגה נעלית יותר, למעלה מהבנין. ועד"ז בנוגע לזית שהוא מקור (יסוד) השמן, שבפשטות הענינים כפי שהם למטה, הזית הוא במדריגה עליונה יותר מהשמן], והיינו, שככל שגדלה מעלת השמן, בחי' החכמה (כולל גם ח"ס, כנ"ל), הנה הזית שהוא מקור השמן הוא במדריגה נעלית יותר. ועפ"ז, גם ענין המרירות (החושך) שבזית רומז על מדריגתו הנעלית, שהוא מבחי' הכתר שלמעלה מהחכמה (שמן), וכמ"ש¹⁶ ישת חושך סתרו, שנקרא חושך להיותו מופשט מכל גדר של אור הבא בגילוי¹⁷.

ג) **ויש** לומר שבזה תלוי גם הפירוש דשמן זית זך, אם זך קאי על השמן, כפירוש רש"י [שיש בו גם סודות התורה] זך בלי שמרים, או שקאי על הזית, כפי' הראב"ע [שגם בפירושו יש סודות התורה, וכפי שמצינו פירושו הובא ונתבאר בדא"ח בכ"מ (ולהעיר ממ"ש עליו אדמו"ר האמצעי¹⁸ (ולע"ע לא מצאתי זה במק"א¹⁹) שמסר נפשו על קידוש השם]] שצריך ליקח הגרגרים שאין בהם עיפוש או שלא נאכלה קצתם, ומהם יעשו השמן כו'. והענין בזה, שלפי פשטות הענינים, שהזית שמעלים ומסתיר על השמן מורה על הגוף ונה"ב שמעלימים ומסתירים

10) תו"א שם פא, סע"ג. קי, ד. תניא
 פל"ז (מו, א).
 11) ראה גם ביאורה"ז להצ"צ ח"א ע'
 שכר. ד"ה הללו את ה' תשל"א (תו"מ סה"מ
 תשרי ע' קצא).
 12) תו"א שם. וראה לקו"ת בהעלותך לו,
 ב. ועוד.
 13) לקו"ת שם לא, א.
 14) ראה גם אוה"ת פרשתנו ע' א'תקמו.
 ד"ה הללו את ה' הנ"ל (שם ע' ...).
 15) שער כג (שער ערכי הכינויים) ערך
 יסוד. וראה סה"מ תרצ"א ע' שית. וש"נ.
 16) תהלים יח, ב. וראה לקו"ת פקודי ג,
 ד. ובכ"מ.
 17) ד"ה הללו שם.
 18) שערי תשובה ח"א ה, ב.
 19) ראה גם אג"ק ח"י ס"ע קסט.

על אור הנשמה, צ"ל זהירות מיוחדת בבחירת הזית, שהזית עצמו יהי זך (כפי' הראב"ע), כי, כאשר הזית אינו זך, והיינו, שהגוף ונה"ב אינם מזוככים כלל, אלא הם בתוקף החומריות, הנה לפעמים יכול להיות שגם העצה דמבטשין ליי' לא תועיל להתגבר על החומריות הגוף ונה"ב. וע"ד הידוע²⁰ בנוגע לקליפת עמלק, שאין שום דבר המועיל לזה כו', אלא שבירתו זוהי תקנתו²¹. ולכן יש צורך שהזית עצמו יהי זך, ואז בודאי תועיל הכתישה כו' לעשותו כלי לאלקות. אבל מצד פנימיות הענינים, שהזית הוא בחי' ישת חושך סתרו, שהוא למעלה גם מהאור השייך להשתלשלות העולמות, והוא תכלית הקדושה והביטול, אין צורך בזהירות ודקדוק בנוגע לזית עצמו, אלא רק בשייכות לשמן הבא ממנו, שהו"ע ההמשכה לבחי' החכמה, שהיא ראשית הגילוי בהשתלשלות, ויש לה שייכות לעולמות, ולכן צ"ל זהירות שהשמן והביטול יהי נקי מכל תערובות, זך בלי שמרים (כפי' רש"י, שפירושו הוא יינה של תורה²², שהו"ע הסוד והפנימיות בפנימיות התורה גופא, ולכן מפרש ע"פ פנימיות הענינים).

ויש לבאר הדיוק בשלילת ענין השמרים דוקא, שאינם תערוכת דבר זר, אלא באים מהזית עצמו, והיינו לפי שמצד ספירת החכמה (שמן) אין מקום למציאות של דבר זר (נפרד) ממש (וכידוע שבעולם האצילות, שכללותו הוא בחי' החכמה²³, לא יגורך רע²⁴), כיון שמאיר בה הוא"ס שהוא לבדו הוא ואין זולתו (שזוהי מדריגת החכמה²⁵, אלא שמצד שייכותה לעולמות שייך בה שמרים, שהם דבר זר בערך השמן, שזוהי מדריגת החכמה עצמה (ובמכ"ש מזה שאפילו בנוגע לחכמה סתימאה איתא בזהר²⁶ דשקיט ואשתכיך באתרי' כחמר טב על דורדייא כו' (שזוה"ע השמרים), ועאכו"כ שבבחי' החכמה שייך ענין של שמרים. וכל זה שייך רק בענין השמן, בחי' החכמה, משא"כ בענין הזית שהוא מקור החכמה, לא שייך אפילו ענין של שמרים).

ויש להוסיף ולבאר גם הדיוק בלשון רש"י ט"ה ראשונה (ולא הראשון סתם, כלשון המשנה²⁷ והרמב"ם²⁸), דלכאורה אינו מובן דיוק הלשון טיפה, שהרי אין זה לפי ערך כמות השמן הדרוש להדלקת המנורה

20) סה"מ תרס"ה ס"ע רטז ואילך. ובכ"מ. ג.

21) ע"פ כלים רפ"ב.

25) תניא פל"ה בהגהה.

26) ח"ג קכח, ב (אדר"ר).

22) "היום יום" כט שבט.

27) מנחות פו, א. וראה גם פרש"י אמור

23) ראה אוה"ת בראשית ח"ג תקסה, א.

כד, ב.

סה"מ תרל"ח ע' קפא.

28) הל' איטורי מזבח פ"ז ה"ח.

24) תהלים ה, ה. וראה לקו"ת במדבר ג,

אפילו ללילה אחד ששיעורו חצי לוג²⁹. ויובן ע"פ המבואר בלקו"ת³⁰ בענין שיעור כזית, שזית הוא בחי' י' דשם הוי"ו³¹, שאינו צמצום גמור אלא רק ע"ד לעולם ישנה אדם לתלמידו בדרך קצרה כו'³², והיינו, שגם שיעור מועט כולל בתוכו הרבה כו', ועד להמשכה עצומה (כהלשון בלקו"ת³⁰), והיינו לפי ששרש המשכה הוא מלמעלה מסדר השתלשלות. ועפ"ז מובן גם בנוגע לדיוק הלשון טיפה. ומדייק טיפה ראשונה, כי, בטיפה יש ב' מדריגות. טיפת היסוד שעל ידה היא המשכה מז"א למלכות (וזהו"ע השמן השני שכשר למנחות), וטיפת יסוד אבא, שהו"ע המשכה מבחי' החכמה (וזהו"ע השמן הראשון שכשר למנורה). וזהו הדיוק ברש"י טפה ראשונה, שרומז על המשכת החכמה (ולא על המשכה מז"א, שזוהי הטפה השני').

ד) **והנה** כדי לבוא לבחי' היותר נעלית דשמן זית זך, צריך להיות הענין דכתיב, שהו"ע כתישת הזית. וענין זה הוא לא רק בנוגע לזית כפי שהוא במדריגה התחתונה, שהמרירות של הזית מורה על בחי' חשוכא ומרירו דסט"א, וכתישת הזית הו"ע דאתכפיא סט"א (כנ"ל ס"ב), אלא גם כפי שהזית הוא במדריגה העליונה, מקור השמן, והמרירות שבו מורה על בחי' ישת חושך סתרו, ועד שמצד גודל מעלתו לא שייך בו אפילו ענין של שמרים כמו בהשמן (כנ"ל), מ"מ, צ"ל ענין של כתישה, שהו"ע הביטול (ואדרבה, הענין דכתיב הוא לא בנוגע לשמן, אלא בנוגע לזית דוקא). והענין בזה, שאף שמדריגת החכמה (שמן) היא תכלית הביטול, ועאכו"כ מקור החכמה (זית), ובפרט שלאח"ז הוצרכו להביא את השמן אל משה (ויקחו אליך גו'), שענינו הוא תכלית הביטול, כמ"ש³³ ונחנו מה, מ"מ, צריך להיות גם הביטול דכתיב (ביטול שני), שהוא הביטול דתשובה, כפי שמצינו שגם אצל משה רבינו הוצרך להיות ענין של תשובה³⁴, לאתבא צדיקייא בתיובתא³⁵, כי, הצדיק, עם היותו בתכלית הביטול לאלקות, ואינו שייך לענין של ישות, הרי גם הביטול שלו הוא באיזה ציור, ולכן צריך לפעול בעצמו הענין דכתיב (ער דארף זיך ערשט צעשטויסן), מכל ענין של ציור, שזהו"ע הביטול דתשובה,

29) משנה מנחות פח, א. גמרא שם פט, א. האמצעי (עו, ד) ולאדמו"ר הצ"צ (ח"א ע' שסג). ד"ה וידבר אלקים אכה"ד תשכ"ח פ"ג (תו"מ סה"מ מלוקט ח"ג ע' שכח).

30) נשא כו, ד.

31) רע"מ פ' פנחס (רמד, ב. רמז, ב) ופ'

עקב (ערב, א) — לקו"ת שם.

32) פסחים ג, ב. חולין סג, א. וראה לקו"ת

בשלח א, א. ביאורי הזהר פ' אחרי לאדמו"ר

33) בשלח טז, ז"ח.

34) ראה לקו"ת שמע"צ צב, ב.

35) ראה לקו"ת דרושי שמע"צ שם. שה"ש

נ, סע"ב. וראה זח"ג קנג, ב.

שזוהי תנועה של העדר שביעות רצון, אסורה מכאן להתקרב שם³⁶. ועפ"ז יש לבאר גם מאמר כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע³⁷ אודות גילוי החסידות שהתחיל בעיקר לאחר פטרבורג, מה הזית הזה כשכותשין אותו הוא מוציא שמנו כו'³⁸, ומקדים, הגם שקשה לומר כן, אבל האמת הוא כן. ולכאורה, לא רק שקשה לומר כן, אלא אי אפשר לומר כן, שהרי כתישת הזית היא בגלל שמעלים על השמן, וע"ד אעא דלא סליק בי' נהורא מבטשין ליי'³⁹, ואיך שייך לומר זאת בנוגע לרבינו הזקן. אך הענין הוא, שהכוונה בזה להביטול דכתית שצריך להיות גם בדרגא היותר עליונה דזית, מקור השמן, שזהו הביטול דתשובה (שדוגמתו הו"ע היסורים והמס"נ שבמאסר) שצ"ל גם אצל משה רבינו כו'. וי"ל בכוננת דברי אדנ"ע "שקשה לומר כן", שזהו לפי שבדבריו רצה לעורר על עבודה זו (לאתבא צדיקייא בתיוכתא), והרי כדי לבוא לזה יש צורך בעבודה קשה [ומזה מובן גם בנוגע לעבודת כאו"א מישראל, שאין לחשוב שהצורך בענין דכתית הוא רק בגלל ההתעסקות בעניני העולם, במסחר, אכילה ושת"י ושאר עניני הרשות, אלא גם בעסקו בעניני קדושה, לימוד התורה, התבוננות בתפלה, וקיום מצוה בהידור, צ"ל הענין דכתית, הביטול דתשובה גם בנוגע לציור דקדושה, ולולי זאת, הנה בריבוי ההשתלשלות יכול לבוא גם לבחי' הזית שמעלים ומסתיר כו'].

ה) **אמנם** כללות הענין דכתישת הזית (כתית) הוא רק כאשר צריכים להוציא ממנו שמן כדי להאיר, כתית למאור, שזהו"ע הדלקת המנורה, שהכוונה בזה היא בשביל להאיר את העולם, כמארו"ל³⁹ לא לאורה אני צריך, ולכן היו בביהמ"ק חלוני שקופים אטומים⁴⁰, כדי להוציא אורה לעולם⁴¹. והענין בזה, שהזית מצד עצמו, מצד גודל מעלתו אינו זקוק לענין דכתית (וגם אינו יכול להגיע להענין דכתית, כיון שאין לך דבר שיוכל לפעול בו הביטול דכתית). ורק כאשר צריכים להוציא ממנו שמן למנורה דביהמ"ק כדי להאיר לעולם, הנה מצד השייכות לציור העולם שהוא מחוץ לקדושה, יש צורך בענין דכתית (שזהו הביטול לצאת מהציור שלו כדי להאיר את העולם). וכמו הנשמה, שדוקא בירידתה למטה לברר את הגוף ונה"ב, ה"ה זקוקה לענין התשובה, ודוקא עי"ז ה"ה מגעת להעילוי דבעלי תשובה שלמעלה מצדיקים.

(39) מנחות פו, ב.
(40) מלכים"א ו, ד.
(41) מנחות שם ובפרש"י.

(36) לשון רש"י שמות ג, ג. וראה ספר השיחות תש"ב ע' 46 ואילך.
(37) ספר השיחות תורת שלום ע' 26.
(38) ראה מנחות נג, סע"ב. שמור"ר רפ"ו.
(39) ראה מנחות נג, סע"ב. שמור"ר רפ"ו.

(ו) **ועפ"ז** יובן מ"ש ויקחו אליך גו', אל משה, אף שהדלקת המנורה הוצרכה להיות ע"י אהרן, ולא ע"י משה (ובפרט שהשמן לא הי' יכול להיות ממונו של משה, אלא הוצרך להיות ממון ציבור דוקא⁴²), כי, בכדי להדליק את המנורה בשביל להאיר את העולם, יש צורך במדריגת הביטול דמשה, לאחרי שנעשה אצלו הענין דכתיב, וזוהי הנתינת כח לאהרן להאיר את העולם ע"י הדלקת המנורה (שהוצרכה להיות בפועל ע"י אהרן, ולא ע"י משה).

והענין בזה, כמבואר בארוכה בהדרושים שהנתינת כח על ענין הדלקת המנורה היא ע"י משה דוקא [ולהעיר גם ממאמר רז"ל⁴³ על הפסוק⁴⁴ ותרא אותו כי טוב (שנאמר במשה), שבשעה שנולד נתמלא הבית כולו אורה], שעל ידו היא המשכת התורה, שענינה הוא גילוי יחודו ית' למטה כמו למעלה. וזהו גם מה שגבי משה נאמר להעלות נר תמיד, כי, הגילוי שע"י התורה הוא באופן שלמעלה מהחילוקים דיום ולילה כו' (וענינו בעבודה הוא מה שהנשמה היא תמיד באמנה אתו ית'⁴⁵). אבל הדלקת המנורה בפועל, להאיר ולברר את העולם, הנה עז"נ יערוך אותו אהרן מערב עד בוקר, שזהו באופן שברישא חשוכא והדר נהורא⁴⁶, וכידוע בענין רננא ברמשא ושמחה בצפרא⁴⁷.

ובפרטיות יותר, כמבואר בא' הביכלאך שלא נדפסו עדיין⁴⁸, שאהרן הוא שושבינא דמטרוניתא⁴⁹, שהוא בחי' דיבור העליון שמשם נמשך חיות העולמות ע"י עשרה מאמרות, אבל משה הוא שושבינא דמלכא⁴⁹, והרי לאו אורחא דמלכא לאשתעי במילי דהדיוטא⁵⁰, שהו"ע חיות העולמות, אלא בדברי תורה דוקא. וכמבואר שם, שזהו גם מה שאמרו רז"ל⁵¹ שמי שתורתו אומנתו פטור מן התפלה⁵², כי, ענין ח"י ברכות דתפלה הוא להמשיך אלקות בבחי' אור ושפע גשמי, חיי שעה⁵³, והרי גם ענין לימוד התורה הוא המשכת אלקות, ואדרבה, באופן נעלה יותר, חיי עולם⁵³, ולכן, מי שתורתו אומנתו ה"ה פטור מן התפלה, כיון שגם ע"י עסק התורה ה"ה ממשיך אלקות מלמעלה למטה, ובאופן נעלה

עא. והקיצור — באוה"ת פרשתנו ע' א'תקעב.

(49) ראה זהר ח"א רסו, ב. ח"ב מט, ב.

ח"ג כ, א (ברע"מ). נג, ב. ערה, ב. תו"א

פרשתנו פא, א ואילך.

(50) זח"ג קמט, ב.

(51) שבת יא, א.

(52) ראה גם תו"א פרשתנו פב, רע"א.

(53) שבת י"ד, א.

(42) ראה יומא ג, ב.

(43) סוטה יב, א.

(44) שמות ב, ב.

(45) תניא ספכ"ד.

(46) שבת עז, ב.

(47) זח"א רכט, ב. וראה תו"א מקץ לז, א

ואילך.

(48) נדפס לאח"ז במאמרי אדה"ז תקס"ז ע'

יותר, והרי בכלל מאתיים מנה⁵⁴. ומ"מ, הנה גם מי שתורתו אומנתו מפסיק לק"ש⁵¹, כי, אי אפשר להיות המשכה בלא העלאה תחילה. ואף שהענין דתורתו אומנתו הוא כמו רשב"י שאמר בחד קטירא אתקטרנא⁵⁵, היינו שהוא תמיד בבחי' העלאה כו', הרי זה רק שאינו צריך להתעוררות שע"י פסוד"ז וכיו"ב, אבל גם הוא צריך להעלאה דק"ש⁵⁶. ומוסיף שם⁵⁷: ועיין ירושלמי⁵⁸ הובא במאור רפ"ק דשבת⁵⁹, משמע שלא הי' מפסיק גם לק"ש, יתכן לפמ"ש בחד קטירא כו'. ויש לבאר זה ע"פ המבואר בהמשך תרס"ו בענין העליות דלעתיד לבוא (ושייכותם לסעודות דשבת), ששלימות העלי' דלעתיד לבוא (לאחרי שיקויים היעוד⁶⁰ את רוח הטומאה אעביר מן הארץ) היא בבחי' מנוחה בעצם⁶¹, שאז לא יהי' ענין של ירידות ועליות כו'⁶², והו"ע יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים⁶³.

(59) ט, ב (ד"ה ירושלמי). (60) זכרי' יג, ב. (61) ראה המשך תרס"ו ע' תקמג ואילך. (62) המשך תרס"ו ע' יב. ע' קה. (63) תמיד בסופה.	(54) ב"ק עד, א. (55) ראה זח"ג (אד"ז) רפח, א. (56) ראה גם אוה"ת פרשתנו ע' א'תקנג. (57) ראה גם שם ע' א'תקמה. (58) אוה"ת שבהערה 48. (58) שבת פ"א ה"ב.

הוספה

א

בי"ה, ט"ז שבט תשי"ג
ברוקלין.

הרה"ח הווי"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו'
מוה"ר משה יצחק שי

שלום וברכה!

בהמשך למה שנדברנו בהתועדות דיום ההילולא העבר, הנני בזה להגיד לו את תודתי, ואשר תנוח דעתו כשם שהניח את דעתי, שמתוך שמחה, קבל עליו להצליח במלאכתו מלאכת שמים, זוהי הנהלת מוסד הישיבה אחי תמימים

א

נדפסה בתשורה (העכט, תשס"א).
מוה"ר משה יצחק: העכט. אגרות נוספות אליו — אג"ק חכ"ט אגרת יא'קפה. חכ"ז י"ז, ובהנסמן בהערות שם.

אשר בניו הייוען מוסד כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, ודוקא מתוך הרחבת הדעת. ובל"ס, אשר זה ימשיך ג"כ תוספת ברכה והצלחה בהמוסד ובענינים הפרטים שלו של זוגתו וילידיהם שיחיו, והשי"ת יצליחו מתוך שמחה ולפרקים קרובים לבשר טוב בכל הנ"ל.

בברכת הצלחה בכל הנ"ל

מ. שניאורסאהן

נ"ב: מסרתי איזה פרטים ע"י הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מוהרחמ"א שי' חדקוב שבטח ימסור לו ע"י הטעלעפאָן.

ב

ב"ה. י"ח שבט תשט"ז
ברוקלין

הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה' צבי הירש שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מה' בשלח וכן הקודמים לו עם המוסגר בהם. ונעם לי לקרות בו מהצלחת הנשים העוסקות בעניני טהרת המשפחה בכלל וביפוי המקוה בפרט, אשר גודל הענין אין די באר, ויזכר השי"ת להוסיף אומץ בזה, ושהצלחה תתרבה גם שלא לפי ערך.

נעם לי לקרות במכתבו אשר סיפר להצעירים ובסביבה שלו אודות בעל ההילולא ועניניו, ובודאי דבר לפנייהם ג"כ אודות מסקנות בהנוגע לפועל, וכדבר משנה לא המדרש עיקר אלא המעשה, וחזקה לתעמולה שאינה חוזרת ריקם.

בברכת הצלחה בכל האמור לעיל וגם בשאר הענינים

מ. שניאורסאהן

ב

מצילום האגרת. נדפסה בתשורה (כהן, תשס"ב).
מוה' צבי הירש: שוסטרמן, שיקאָגאָ. אגרות נוספות אליו — אג"ק חט"ו אגרת ה'טו, ובהנסמן בהערות שם.
וכדבר משנה: אבות פ"א מ"ז.

ג

בי"ה, ז"ך שבט תשי"ח
ברוקלין

הנהלת אגודת נשי ובנות חב"ד באה"ק ת"ו,
ה' עליהן תחינה.

ברכה ושלוש!

מאשר הנני קבלת מכתבן מכ"א שבט עם המצורף אליו לאחרי הפסק
הכי ארוך בכתבן,

בבשורה הטובה אשר הוחלט וגם הותחל ביסוד קרן גמילות חסדים על
יד אגודת נשי ובנות חב"ד באה"ק ת"ו,

ואמינא לפעלא טבא יש, ויהי רצון שיהי' בשעה טובה ומוצלחת, ויוגדל
הקרן ויביא מתאים לדברי חז"ל, גדולה גמילות חסדים אפילו מן הצדקה, שהיא
בין לעשירים בין לעניים, ויוטב מצב כל אחב"י הלוך וטוב, וינצלו קרן הגמ"ח
באופן כהנ"ל לעשירים.

ובודאי אשר פעולות קרן זו תעשינה בשמחה ובטוב לבב ובסבר פנים יפות,
שאם בכל הזמנים ובכל המקומות נצטווינו על זה, עאכו"כ בימינו אלה
ובאה"ק ת"ו, ויש ללמוד גם את זה,

ע"פ פתגם כ"ק הבעש"ט אשר כ"פ שמענוהו מכ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר מכל
דבר יש ללמוד ענין בעבודת הבורא, י"ל גם בזה, בקשר עם זה, אשר השנה שנת
ה'תשי"ח, היא שנה הששית לשמיטה לדעת הגאונים, הובא לפסק הלכה בשולחנו
הטהור של כ"ק אדמו"ר הזקן, (הלכות הלואה סעיף ל"ו) ואמר הכתוב ביחוד
על זמן זה, אשר קרבה שנת השבע שנת השמיטה גוי' הנה – נתן נתן לו (ואין
זה מספיק, אלא עוד תנאי) ולא ירע לבבך בתתך לו (ומתן שכרו בצדו, כסיום
וחותם הכתוב) יברכך ה' אלקיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך (דברים טו' ט"ז),
בברכת הצלחה בעבודתך בקדש מתוך הרחבה.

נ.ב.

מצוי"ב המחאה פרטית לקופת הקרן.

בשאלתן בענין השם, הרי אפשר להיות כנ"ל, "קרן גמילות חסדים על יד
אגודת נשי ובנות חב"ד באה"ק ת"ו", או – אגודת נשי ובנות חב"ד באה"ק
ת"ו, סניף קרן גמילות חסדים.

ג

לדברי חז"ל: סוכה מט, ב.

פתגם כ"ק הבעש"ט: ראה כתר שם טוב (הוצאת תשנ"ט) בהוספות סקע"ט ואילך. וש"נ.

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו
כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות
החתן הרה"ת יצחק והכלה מרת רישא שיחיו

בענדעט

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

ז"ך שבט, ה'תשע"א

נדפס על ידי ולזכות הוריהם
הרה"ת ר' שלמה יעקב וזוגתו מרת חוה ריסא שיחיו בענדעט
הרה"ת ר' ברוך וזוגתו מרת שטערנא שרה שיחיו וילהלם